

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/517/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519205670
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7519205670.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, N. Z., o zaplatenie 2.625,26 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 406,98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 406,98 € od 30.01.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu proti žalovanej s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 05.09.2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.625,26 € spolu s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá uzatvorila dňa 22.04.2016 so žalovanou Zmluvu o pôžičke evidenčné č. XXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) vo výške 2.500,- €, ktorú mala žalovaná splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 70,43 €, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.225,80 €. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.11.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.01.2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 24.01.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Žalovaná uhradila sumu 281,72 € pred podaním žaloby. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby tak predstavuje sumu 2.625,26 €. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania a náhradu trov konania.

3. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom zo dňa 24.02.2020 sp. zn. 20Csp/517/2019 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.218,28 € s príslušenstvom (výrok I.), v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69% proti žalovanej. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odplata bola v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, keďže prekročila zákonný strop s poukazom na ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z.

4. Proti tomuto rozsudku do jeho zamietajúcej časti podal odvolanie žalobca. Mal za to, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 25,55% zhodne s

dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Súd prvej inštancie preto podľa názoru žalobcu správne posudzoval výšku dojednanej odplaty porovnaním najvyššej prípustnej výšky podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1a ods. 1 a § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odkazom na znenie § 2 vyhlášky č. 289/2010 Z. z. Žalobca mal za to, že súd na zistenie zákonného limitu použil nesprávne údaje zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2016 so stavom ku dňu 31.03.2016, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie nesprávne. Na tomto mieste argumentoval, že zmluva o úvere bola uzavretá dňa 22.04.2016, kedy ešte neboli v zmysle § 2 vyhlášky č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery zverejnené údaje za 1. štvrťrok 2016, preto právny predchodca žalobcu postupoval podľa údajov za 4. štvrťrok 2015 so stavom ku dňu 31.12.2015, v zmysle ktorých výška priemernej hodnoty RPMN predstavovala 12,79 %. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa zákona predstavovala 25,58 %, t. j. 2x priemernej RPMN tak, ako je uvedená v úverovej zmluve. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Podčiarkol, že dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 25,58 % nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2015 so stavom ku dňu 31.12.2015 vo výške 12,79 % pre obdobné úvery, dojednaná odplata je preto podľa názoru žalobcu primeraná, v súlade so zákonom a dobrými mravmi.

5. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 24.03.2021 sp. zn. 5CoCsp/44/2020 zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že dohoda o úroku uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v rozpore s dobrými mravmi. Tento svoj záver súd vyvodil bez toho, aby akokoľvek posúdil jej konkrétny obsah vo väzbe na v danom spore konkrétnu posudzovanú spotrebiteľskú zmluvu, bez pochyby uzavretú medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu dňa 22.04.2016, a to podľa príslušných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka a predpisov na ochranu spotrebiteľa účinných v čase vzniku posudzovaného právneho úkonu, t. j. predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia posudzovanej spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

6. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 02.09.2021. Nedostavil sa žalobca ani jeho právny zástupca, dostavila sa žalovaná. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že chce dlžnú sumu uhradiť, avšak nemá z čoho a navyše toho času sú voči nej vedené dve exekúcie. Vzniknutá situácia ju mrzí.

7. Po zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach je tak predmetom sporu suma vo výške 406,98 € a zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 406,98 € od 30.01.2017 do zaplatenia.

8. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzatvoril dňa 22.04.2016 so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“) vo výške 2.500,- €. Žalovaná sa ju zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach. Celková čiastka bola 4.225,80 €, celkové náklady spotrebiteľa 1.725,80 €. Mesačná splátka 70,43 €. RPMN (X) 25,55%, priemerná hodnota RPMN: 17,18%, fixná ročná úroková sadzba 25,55%, odplata 25,55%, najvyššia prípustná odplata 25,58%. Prvá splátka splatná dňa 20.05.2016, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 04/2020. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky, termín konečnej splatnosti 20.04.2021. Žalovaná si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnila, preto žalobca vyhlásil dňa 19.01.2017 úver za predčasne splatný. Žalobca si tak uplatňuje zostatok pohľadávky spolu s úrokom z omeškania a náhradu trov konania.

11. Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaná uhradila sumu 281,72 €, pričom jej bolo poskytnutých 2.500,- €.

12. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu splátky splatnej v mesiaci 09/2016 do 05.01.2017 s tým, že ak nedôjde k úhrade tejto splátky, právny predchodca žalobcu bude oprávnený celý úver zosplatiť.

13. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že úver sa stal splatný v celom rozsahu naraz.

14. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

16. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákona musí obsahovať odplatu podľa osobitných predpisov. 18aa).

19. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa).

20. Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa ust. § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

24. Podľa ust. § 1 ods. 4 Nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu 2a naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

25. Podľa ust. § 21 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

26. Podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

27. Podľa ust. § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

28. Podľa ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa ust. § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Obč. zák. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nároky vzniknuté z uzavretej Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 22.04.2016 (ďalej len „zmluva“). Podľa výpisu z obchodného registra, právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., mal v predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov, je teda dodávateľom a veriteľom podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Obč. zák. a Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené žalobcom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovanou na základe zmluvy uzavretej dňa 22.04.2016 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu podľa Obč. zák. a zákona č. 129/2010 Z. z.

34. Súd sa v danom prípade zaoberal výškou odplaty - RPMN uvedenou v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá činila za obdobie 60 mesiacov pri sume 2.500,- € - 25,55% ročne, takáto výška je uvedená v zmluve.

35. Zmluva medzi stranami sporu bola uzavretá dňa 22.04.2016. V zmysle ust. § 1 ods. 4 Nariadenia č. 87/1995 Z. z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota RPMN bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, teda v tomto prípade by sa malo jednať o štatistiku za 1. štvrťrok 2016. V zmysle ust. § 1 ods. 2 Vyhlášky č. 289/2010 Z. z. hlásenie za príslušný kalendárny štvrťrok sa predkladá do 15 kalendárnych dní po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka. Avšak v zmysle ust. § 2 písm. a/ citovanej vyhlášky priemerné hodnoty RPMN na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet sa zverejnia najneskôr v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka. Vzhľadom na uvedené, v čase uzavretia zmluvy žalobca nemohol disponovať údajmi za 1. kalendárny štvrťrok 2016 (v čase predchádzajúcom uzavretiu zmluvy), preto je nutné vychádzať pri výške odplaty z údajov za 4. štvrťrok 2015.

36. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva finančnej Slovenskej republiky zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2015 zmluvná splatnosť nad 1 do 5 rokov vrátane ostatné spotrebiteľské úvery RPMN činilo 12,79%. Z toho je zrejmé, že výška RPMN v danom prípade nesmela prevýšiť 2- násobok 12,79% ročne s poukazom na § 1 ods. 4 Nariadenia, čiže výšku 25,58%. Súd konštatuje, že dojednaná výška odplaty u tohto úveru (25,55%) tak nepresahovala túto maximálne prípustnú odplatu, preto je výška odplaty v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 Obč. zák.). Súd tiež zmluvu preskúmal s poukazom na ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy a konštatuje, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom.

37. Zákonom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa mení Občiansky zákonník tak, že sa vkladá za § 54 nový § 54a, ktorý znie: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel“. Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879 v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 05.12.2018.

38. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offio skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je

premlčané. Úver bol zosplatný najneskôr pre splátku splatnú najneskôr v mesiaci 09/2016, čo vyplýva z predžalobnej upomienky (č. I. 30 spisu), teda ku dňu 20.09.2016, premlčacia lehota celého dlhu tak začala plynúť 3 mesiace od splatnosti splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu celého dlhu, teda ku dňu 20.12.2016. Žaloba bola doručená súdu dňa 05.09.2019, teda včas. Súd konštatuje, že v danom prípade nárok žalobcu vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčaný.

39. Predmetom konania zostala suma 406,98 € s príslušenstvom. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver, ktorý dosiaľ celý neuhradila. Žalovaná spotrebiteľský úver (vy)čerpala, na pojednávaní skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela, stali sa tak nespornými, prejavila ochotu uhradiť celú dlžnú sumu. Vzhľadom na predložené listinné dôkazy žalobcom súd považoval žalobu za dôvodnú v celom rozsahu a žalovanú zaviazal zaplatiť zvyšnú časť žalovanej sumy vo výške 406,98 € ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

40. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

41. Podľa ust. § 3 Nariadenia platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením, a to vo výške 5% ročne zo sumy 406,98 € od 30.01.2017 do zaplatenia.

43. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

47. O nároku na náhradu trov celého konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto má nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu proti žalovanej. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).